

« zurück blättern vor »

KNOD subst. m., ab 1564; ‘Gelenk, Knoten an einem Baum, Schilfrohr, Grashalm’ – ‘kolanko w drzewie, trzcinie, źdźble’: 1776 Dudz 41, MAY *Knod* – *kolanko u ziół, zboża etc.* o [LBel.] 1780 Włodek Sł (daw. zan.), MAY *Knod* – *kolanko w Chrófcie, drzewie, trzcinie, zielu.* – (SŁA), CN, TR, L, SWIL (nieuż. bot.), SW (m. u.). ◊ **Etym:** mhd. *node*, *knote* subst. m., ‘natürlicher Knoten an Pflanzen: Keim, Trieb’, LEX. ◊ **Der:** *knodowaty* adj., [hapax] 1564 Mącz 144c, SPXVI *Geniculatus*, *Knodowaty*. Zuerst geb. MĄCZ; *knodyszek* subst. m., [einzQu.] 1564 Mącz 144c, SPXVI *Geniculum* [...], *Kolanko y też knodifzki które są we źdźble słomy*. Zuerst geb. MĄCZ.

« zurück blättern vor »